

EL RECORD D'EN RAIMON PANIKKAR

Durant vora trenta anys, quan el veïns de Tavertet enfilàvem el costerut sender de Rupit amb algun amic visitant, dèiem en agafar el primer revolt: “i aquí viu en Panikkar”. I estiràvem el coll per sobre de la tanca vejant si per un atzar podíem albirar la seva figura esprimatxada, vestida amb una túnica embolicada en una manta, caminant amb unes sandàlies sense mitjons encara que fóssim al pic de l'hivern. Es tractés d'amics o de crítics, o de les dues coses alhora, tothom sabia que el veïnatge d'en Raimon Panikkar era un senyal de distinció per al poble.

Ell mateix va explicar que “vaig venir a parar a Tavertet buscant una casa. Com passa en aquests casos, la casualitat també influeix. Se'm va fer malbé el cotxe, i aquí, a can Miquel, em van dir: conec un senyor que vol desfer-se d'una casa. Si l'interessa... Quan la veig veure, me'n vaig enamorar. Vaig tirar a terra envans... i ja ho veus, rodejat de tres quarts de quilòmetre de llibres”. Això era a finals del 70, quan va decidir que ja n'hi havia prou de viure entre l'Índia i els Estats Units, i va buscar un refugi aïllat al seu país (“roda el món i torna al Born”, repetia). Va recordar sempre el nom popular de la casa, can Feló, fins el punt que ell mateix el posava al remitent de la seves cartes.

Des de la finestra del seu estudi, la vista no té fi. En primer terme, el prat que acaba abruptament al cingle. Més enllà, l'embassament de Sau i les masies circumdants. I tancant un seguit de carenes de direccions encreuades, el massís del Montseny regnant majestàtic, confós entre núvols, coronat per la neu, tocant el cel. Al peu de la cinglera hi ha una taula rodona feta d'una trentena de peces de fusta triangulars, solcades pel sol i la serena, i envoltada d'unes banquetes. Mentre la salut no el va obligar a gaudir de l'espectacle de dins de casa estant, el trajecte entre la casa i la taula era la ruta preferida de Panikkar per a alguna de les seves converses.

Durant tots aquests anys no hi va haver setmana que no aparegués a Tavertet algú preguntant per en Panikkar. Persones, famílies, grups, periodistes, unitats mòbils, celebritats i autoritats de tot el món han fet cap a

Tavertet. Més d'un taverterenc podria explicar la seva trobada amb discrets funcionaris policials que estaven preparant una visita amb antelació.

I així, el seu nom i el del poble han anat de la mà. Dies després de la seva mort, The New York Times i la revista Time van publicar l'obituari d'en Raimon: *Raimon Panikkar, a Roman Catholic theologian whose embrace of Hindu scriptures and Buddhism made him an influential voice for promoting dialogue among the world's religions, died on Aug. 26 at his home in Tavertet, Spain. He was 91.* Esborrona comprovar el ressò internacional de la mort d'un veí. No hi deu haver gaires catalans dels quals n'hagin parlat els diaris estrangers quan s'han mort. I fa impressió que un topònim que sembla gairebé amagat al mapa de Catalunya com el de Tavertet, aparegui imprès a les pàgines del diari més influent del món.

Sembla clar, doncs, que Raimon Panikkar s'ha fet un lloc a la història del pensament. Va actuar com un agent avançat al seu temps d'aquest fenomen que hem batejat com a diàleg intercultural. En conseqüència, la seva obra perdurarà. Ara, a Tavertet, hauriem de fer per manera que es perpetués el seu record entre nosaltres i els nostres visitants. Que no quedi tot en un fugaç “aquí vivia en Panikkar” quan passem per davant de can Feló. Estic segur que entre tots sabrem trobar-hi el to.

Antoni Bassas
Novembre de 2010

La notícia sobre la mort de Raimon Panikkar que va publicar el diari *The New York Times*

NEW YORK TIMES - 5 Sept. Raimon Panikkar, Catholic Theologian, is Dead at 91

By WILLIAM GRIMES

Published: September 4, 2010

Raimon Panikkar, a Roman Catholic theologian whose embrace of Hindu scriptures and Buddhism made him an influential voice for promoting dialogue among the world's religions, died on Aug. 26 at his home in Tavertet, Spain.